

ΦΟΝΙΑΔΕΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΑνοι

Τι ήταν λοιπόν η εξέγερση του Πολυτεχνείου; Ήταν μια απάτη; ένα στημένο αμερικανο-σιωνιστικό σχέδιο, για να γκρεμίσουν την πατριωτική κυβέρνηση του Γεωργίου Παπαδόπουλου, όπως λένε οι Χρυσουγίτες; («Δεν υπήρχαν νεκροί στο Πολυτεχνείο». «Δεν γίνονταν βασανιστήρια επί επταετίας»). Ένας πανεθνικός αγώνας για δημοκρατία υπεράνω ταξικών διαχωρισμών, όπως προσπαθεί να μας πείσει χρόνια τώρα το σύστημα; Μια μάχη για τη δημοκρατία γενικώς και αορίστως; (που τους χωράει όλους μέσα...θύτες και θύματα, φτωχούς και πλούσιους). Αυτό το μοτίβο παίζανε από την πρώτη στιγμή... την περίοδο του Καραμανλισμού το 1974, την περίοδο της Νέας Τρομοκρατίας, κατά την εναλλαγή με τον λαϊκίστικο πασοκισμό, την περίοδο του εκσυγχρονισμού, μέχρι τις μέρες μας, την εποχή των μνημονίων και των εφαρμοστικών νόμων.

Το Πολυτεχνείο έπρεπε να γίνει εθνική γιορτή. Αλλά **οι εξεγέρσεις δεν μπαίνουν σε μουσεία!** Το άσχημο για τα αφεντικά και τους εξουσιαστές είναι πως υπάρχει ιστορική συνέχεια και ιστορική μνήμη. Ο Νοέμβρης έρχεται από πολύ μακριά και πάει πολύ μακριά. Είναι κρίκος στην αλυσίδα των κοινωνικών εκρήξεων. Έπεται του Μάη του '36, των Δεκεμβριανών του '44, των Ιουλιανών του '65. Μια ολόκληρη κοινωνία μπήκε στο γύψο το 1967 για να στήσουν τρελό χορό υπερκερδών οι καπιταλιστές. Αυτός ήταν ο στόχος του πραξικοπήματος των συνταγματαρχών, να παγώσουν οι εργατικές και κοινωνικές διεκδικήσεις, να τσακιστούν οι αντιστάσεις με τη βία των όπλων. Ήταν απόκοτο της παγκόσμιας έκρηξης που συγκλόνισε τότε τον καπιταλιστικό και κρατικο-καπιταλιστικό κόσμο... γαλλικός Μάης, κίνημα των εργατικών αγώνων στην Ιταλία, Άνοιξη της Πράγας κ.ά.

Μια νέα γενιά εργατών που μπήκε στην παραγωγή με την ανυπόταχτη διάθεση της αμφισβήτησης και της αντίστασης, συναντήθηκε με το νεολαϊστικο-φοιτητικό αναβρασμό και κατέβηκε στους δρόμους να σαρώσει τον παλιό κόσμο. Υπάρχει τίποτα καλύτερο για την ανατροπή της σάπιας κοινωνίας από την κατάληψη, την απεργία, τα οδοφράγματα; **Έξι χρόνια αρκετά δεν θα γίνουμε επτά. Εργάτη πολέμα σου πίνουνε το αίμα. Λαέ πεινάς, μην τους προσκυνάς.** Αυτά τα συνθήματα ήταν μερικά από τα δεκάδες που συγκλόνισαν τους εργαζόμενους και τη νεολαία που αφήφισαν τα γκλοπς και τις σφαίρες. Μέσα στην εξέγερση ξεπήδησαν τα φύτρα του μαχητικού ακηδεμόνευτου συνδικαλισμού: αυθόρμητες απεργίες, εργατική συνέλευση στο Πολυτεχνείο, προκηρύξεις που καλούσαν σε Γενική Απεργία. Η καταστολή της εξέγερσης επιβεβαίωσε μια πανάρχαια αλήθεια, το όργιο της τρομοκρατίας είναι απόδειξη της αδυναμίας και όχι της δύναμης ενός καθεστώτος, είναι απόδειξη ότι το καθεστώς ψυχορραγεί.

Το Πολυτεχνείο γέννησε το ριζοσπαστισμό της Μεταπολίτευσης, τους μεγάλους λαϊκούς αγώνες, το κίνημα του εργοστασιακού συνδικαλισμού. Ο ριζοσπαστισμός αυτός παρά τα θολά χαρακτηριστικά του ταλαιπώρησε τόσο πολύ τους κυρίαρχους. Η Μεταπολίτευση σημαδεύτηκε από την αγωνιστική ανάταση, το συλλογικό όραμα πως τα πράγματα θα αλλάξουν με την πάλη, την αυθόρμητη αλληλεγγύη σε όποιον απεργεί, σε όποιον αγωνίζεται, την αυθόρμητη εχθρότητα για τους από πάνω και για το κράτος. Με αυτά θέλουν

να ξεμπερδεύουν και η εξέγερση του Νοέμβρη τους είναι αγκάθι.

Ο Νοέμβρης είναι σήμερα επίκαιρος όσο ποτέ. Μια νέα χούντα έχει καθίσει στο σβέρκο του λαού και τα τανκς των αγορών συνθλίβουν δικαιώματα, κατακτήσεις, αξιοπρέπεια, όνειρα, ζωές.

Ο καλύτερος τρόπος για να τον τιμήσουμε είναι η πάλη για να χτίσουμε από τα κάτω τη Γενική Απεργία Διαρκείας που θα σαρώσει τα αντεργατικά μέτρα και όσους τα εφαρμόζουν. **Εμπρός για έναν εργατικό Νοέμβρη!**

ΔΙΑΔΗΛΩΝΟΥΜΕ Σάββατο 17 Νοέμβρη στις 2.00 μ.μ. στην πλατεία Κλαθμώνος

Ελευθεριακή Συνδικαλιστική Ένωση Αθήνας
<http://athens.es-e-gr.org/> info@ese-gr.org 6941507846